

POSZCZĘŚCIAĆ (3) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf poszczęścić (1). ◇ *praes 1 sg* poszczęściami (2). ◇ [*part praes act* poszczęsciając.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Obdarzać powodzeniem (3) : Prospero, Połzczęściami/ Pofortuniam. *Mącz* 327c; Secundo, Połzczęściami/ połzczęśliwiami *Mącz* 378b; [Fortuno, ich gebe glück. P. połzczęściami. *Volck* 229, Sss3v].

poszczęścić co (1): [wtem niema nigdy [krześcijańska matka domowa] wątpić [...]/ że pan bog obiecał/ [...] łaskawym a miłościwym panem zawżdi być/ we wżem opatrzić y mocno bronić/ iey pracze połzczęsciając/ y zdrowia czału łufznego vcziczając *Ekonom* g2v.] *Cf poszczęścić komu co.*

poszczęścić komu co (1): *RejPos* 307 *cf Szereg.*

Szereg: »pomnażać a poszczęścić« (1): A thy ábyś nam pomnażać a połzczęścić raczył wżytki pociechy nálze/ według woley a przeżrzenia swoiego *RejPos* 307.

Synonimy: pofortuniac, poszczęśliwiac.

Formacje współrdzenne *cf* SZCZĘŚCIĆ.